

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 5 lutego 2014 r.

w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę

(CON/2014/10)

(2014/C 193/02)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 31 października 2013 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekt rozporządzenia zawiera postanowienia mające wpływ na zadania Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), jakimi są popieranie należytego funkcjonowania systemów płatniczych oraz przyczynianie się do należytego wykonywania polityk w odniesieniu do stabilności systemu finansowego, zgodnie z czwartym tiret art. 127 ust. 2 oraz art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

1. Projekt rozporządzenia ustanawia jednolite wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do transakcji kartą płatniczą realizowanych na terenie Unii Europejskiej, w przypadku gdy zarówno dostawca usług płatniczych płatnika, jak i dostawca usług płatniczych odbiorcy mają swoje siedziby w Unii. Projekt rozporządzenia składa się z dwóch części. Pierwsza część wprowadza pułap opłat interchange⁽²⁾ dla transakcji kartą debetową dla konsumentów w wysokości nieprzekraczającej 0,20 % wartości transakcji oraz pułap dla transakcji kartą kredytową dla konsumentów w wysokości nieprzekraczającej 0,30 % wartości transakcji, które to pułapy będą miały zastosowanie do transakcji krajowych i transgranicznych⁽³⁾ po upływie różnych okresów przejściowych⁽⁴⁾. Z wymogów części pierwszej projektu rozporządzenia wyłączone są transakcje realizowane przy użyciu kart biznesowych, transakcje realizowane przy użyciu kart wydanych przez trójstronne systemy kart płatniczych oraz wypłaty gotówki w bankomatach.
2. Druga część projektu rozporządzenia określa zasady biznesowe i inne wymogi techniczne, które znajdą zastosowanie do wszystkich kategorii transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o karty. Do najistotniejszych z nich zalicza się oddzielenie systemów kart płatniczych od podmiotów obsługujących transakcje⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ COM(2013) 550 final/2.

⁽²⁾ Zob. rozdziały II i III projektu rozporządzenia. Opłaty interchange są to opłaty międzybankowe zazwyczaj stosowane między należącymi do określonego systemu dostawcami usług płatniczych świadczącymi usługę acquiringu a dostawcami usług płatniczych wydającymi karty. Stanowią one zasadniczą część opłat nakładanych na akceptantów przez dostawców usług płatniczych świadczących usługę acquiringu za każdą transakcję kartą.

⁽³⁾ Transakcje transgraniczne mają miejsce, gdy konsumenci używają swoich kart płatniczych w innym państwie członkowskim albo gdy detalista korzysta z usług dostawcy usług płatniczych świadczącego usługę acquiringu w innym państwie członkowskim.

⁽⁴⁾ Pułapy dla transakcji transgranicznych zostaną wprowadzone dwa miesiące po wejściu w życie rozporządzenia. Dwa lata po wejściu w życie rozporządzenia pułapy te znajdą zastosowanie także do transakcji krajowych.

⁽⁵⁾ Systemy kart płatniczych i podmioty obsługujące płatności realizowane w oparciu o karty powinny być od siebie niezależne pod względem formy prawnej, organizacji i podejmowania decyzji.

zmiany w stosowaniu zasady honorowania wszystkich kart⁽¹⁾ oraz zakaz zasad utrudniających lub uniemożliwiających opatrywanie kart więcej niż jedną marką⁽²⁾. Wprowadza się także nową zasadę, zgodnie z którą licencje udzielane przez systemy kart płatniczych na wydawanie instrumentów płatniczych lub świadczenie usługi acquiringu powinny obowiązywać na całym terytorium Unii, jak również zasady mające na celu zwiększenie przejrzystości w zakresie opłat ponoszonych przez akceptantów (brak łączenia opłat) oraz zakazanie środków uniemożliwiających kierunkowanie wyboru sposobu płatności w umowach licencyjnych⁽³⁾. Przyjmuje się też nowe zasady w celu poprawy przejrzystości struktury opłat, takie jak zakaz stosowania zasad uniemożliwiających akceptantom ujawnianie swoim klientom opłat, jakie ponoszą na rzecz agentów rozliczeniowych, oraz wymóg podawania przez dostawców usług płatniczych świadczących usługę acquiringu co najmniej comiesięcznych informacji o opłatach pobieranych od akceptantów, określających opłaty uiszczane przez akceptantów w każdym miesiącu dla każdej kategorii kart oraz każdej marki, dla których agent rozliczeniowy świadczy usługę acquiringu.

3. EBC z aprobatą przyjmuje okoliczność, że projekt rozporządzenia określa wspólne dla całej Unii zasady dotyczące opłat interchange, jak również jednolite zasady biznesowe i wymogi techniczne dla transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o karty. Proponowane rozwiązania są co do zasady zgodne z istniejącym stanowiskiem Eurosystemu. Karty płatnicze są najszerzej używanym elektronicznym instrumentem płatniczym w zakupach detalicznych, w związku z czym przypada na nie znaczna część transakcji płatniczych w Unii. Pomimo to opłaty interchange są jednak obecnie co do zasady nieuregulowane, w związku z czym w ich zakresie występują istotne różnice między państwami członkowskimi. Wprowadzenie wspólnych zasad powinno przyczynić się do dopełnienia wewnętrznego rynku płatności i pomóc w stworzeniu jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA). Istotnym aspektem nowych zasad jest ich silny związek z konkurencją. Powinny one również doprowadzić do zmniejszenia fragmentacji rynku i stworzenia równych zasad konkurencji, które ułatwią istniejącym uczestnikom rynku udział w konkurencji, a nowym usługodawcom wejście na rynek płatności kartami, co doprowadzi do poprawy efektywności i ogólnie zwiększy wykorzystanie elektronicznych instrumentów płatniczych.

Uwagi szczegółowe

1. Definicje

Definicje w projekcie rozporządzenia⁽⁴⁾ zostały w pewnym zakresie, ale nie w pełni, dostosowane do definicji w projekcie drugiej dyrektywy o usługach płatniczych (dalej „projekt PSD2”)⁽⁵⁾ i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012⁽⁶⁾. Przyjęcie podobnych definicji pojęć pojawiających się w blisko ze sobą związanych aktach prawa Unii ma zalety, gdyż pozwala na uniknięcie nieporozumień i ułatwia zrozumienie ram prawnych przez obywateli. EBC uważa zatem, że definicje niektórych kluczowych pojęć, takich jak „zlecenie płatnicze”, „dostawca usług płatniczych” i „transakcja płatnicza” powinny zostać w jeszcze większym stopniu ujednolicone z definicjami w projekcie PSD2. Ponadto proponowane definicje „transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę” i „transakcji kartą płatniczą” są bardzo podobne. EBC sugeruje zatem połączenie ich w jedną definicję. Załącznik do niniejszej opinii zawiera dalsze uwagi techniczne dotyczące definicji.

2. Inne przepisy

- 2.1. EBC z zadowoleniem przyjmuje większą jasność w zakresie opłat interchange. Jeżeli pułapy opłat od transakcji transgranicznych zostaną jednak wprowadzone wcześniej niż pułapy opłat od transakcji krajowych, może to spowodować pogorszenie sytuacji małych krajowych agentów rozliczeniowych, gdyż nie będą oni w stanie konkurować z zagranicznymi agentami rozliczeniowymi, którzy będą korzystać z niższych opłat interchange od transakcji transgranicznych. EBC sugeruje zatem jednoczesne wprowadzenie obu tych pułapów.

(1) Zasada ta odnosi się do systemów kart płatniczych albo dostawców usług płatniczych, którzy wymagają od akceptantów akceptowania wszystkich kart określonej marki, co oznacza, że akceptanci nie mogą ograniczyć akceptowania do jedynie określonego rodzaju kart. Artykuł 10 projektu rozporządzenia pozwoli akceptantom na akceptowanie tylko jednej kategorii kart w ramach danej marki, zabraniając dostawcy usług płatniczych albo systemowi kart płatniczych stosowania wobec akceptantów wymogu akceptowania większej ilości kategorii albo wszystkich kategorii kart w ramach tej samej marki. Ponadto, projekt rozporządzenia wprowadza wymóg zapobiegający różnicowaniu przez akceptantów traktowania kart podlegających tej samej regulowanej opłacie interchange, tj. jeżeli akceptanci akceptują karty debetowe jednej marki, powinni również akceptować karty debetowe wszystkich innych marek.

(2) Innymi słowy, umieszczanie dwóch lub więcej marek na instrumencie płatniczym opartym na karcie.

(3) Dostawcy usług płatniczych i systemy kart płatniczych nie powinni uniemożliwiać akceptantom kierunkowania wyboru konsumentów, tak aby korzystali z preferowanych instrumentów płatniczych, jak również informowania konsumentów o opłatach interchange lub opłatach akceptanta.

(4) Zob. art. 2 projektu rozporządzenia.

(5) Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywę 2002/65/WE, 2013/36/UE i 2009/110/WE i uchylającej dyrektywę 2007/64/WE (COM(2013) 547 final).

(6) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).

- 2.2. EBC popiera propozycję, aby wybór marki w przypadku występowania na karcie więcej niż jednej marki (opatrywanie więcej niż jedną marką) był dokonywany w punkcie sprzedaży⁽¹⁾. Płatnicy mogą w takiej sytuacji mieć motywację do wybrania marki karty dającej im dodatkowe korzyści, takie jak programy przewidujące nagrody, co mogłoby prowadzić do wzrostu korzystania z drogich marek kart. W związku z tym EBC sugeruje, aby wybór określonej marki był uzgadniany wspólnie przez posiadacza karty i akceptanta w punkcie sprzedaży.
- 2.3. EBC z zadowoleniem przyjmuje zakaz stosowania zasad zmuszających akceptantów do przyjmowania wszystkich kart określonej marki, ma jednak zastrzeżenia do wyłączenia przewidującego zobowiązanie akceptantów do przyjmowania innych instrumentów płatniczych tej samej marki lub kategorii, które podlegają tej samej regulowanej opłacie interchange⁽²⁾. Decyzja o tym, czy przyjmować karty, jak również o poszczególnych markach lub produktach kartowych, które mogą być przyjmowane w ramach danego systemu, powinna być decyzją handlową akceptanta.
- 2.4. EBC sugeruje ponadto wyjaśnienie, że systemy kart płatniczych nie powinny dyskryminować podmiotów obsługujących transakcje przez wprowadzanie zasad handlowych w sposób nieuzasadniony ograniczających interoperacyjność pomiędzy podmiotami obsługującymi transakcje.
- 2.5. Ponadto, systemy kart płatniczych mogą potrzebować dodatkowego czasu na dostosowanie się do nowych wymogów. W tym celu można rozważyć przyjęcie okresu przejściowego w odniesieniu do wymogu rozdzielności⁽³⁾.
- 2.6. W celu zapewnienia większej skuteczności EBC sugeruje powierzenie odpowiedzialności za zapewnienie przestrzegania rozporządzenia jednemu właściwemu organowi, mając jednocześnie świadomość możliwych trudności praktycznych wynikających z rozbieżności struktur krajowych.

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w załączniku.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 5 lutego 2014 r.

Prezes EBC

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Zob. art. 8 ust. 5 projektu rozporządzenia.

⁽²⁾ Art. 10 ust. 1 i motyw 29 projektu rozporządzenia.

⁽³⁾ Zob. art. 7 projektu rozporządzenia.

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Zmiany proponowane przez EBC (1)
Zmiana nr 1	
Motywy 15–17	
„(15) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z podejściem stopniowym. W pierwszej kolejności konieczne jest podjęcie środków w celu ułatwienia transgranicznego wydawania kart i świadczenia usługi acquiringu w odniesieniu do transakcji kartą płatniczą. Umożliwienie akceptantom wyboru agenta rozliczeniowego spoza ich państwa członkowskiego („transgraniczne świadczenie usługi acquiringu”) i ustanowienie maksymalnego poziomu transgranicznych opłat interchange w odniesieniu do transakcji podlegających transgranicznej usłudze acquiringu powinno zapewnić jasność prawa. Ponadto licencje na wydawanie instrumentów płatniczych lub świadczenie usługi acquiringu w odniesieniu do instrumentów płatniczych powinny obowiązywać bez ograniczeń geograficznych w obrębie Unii. Środki te ułatwiłyby sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego płatności realizowanych przy użyciu kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych z korzyścią dla konsumentów i detalistów. (16) W konsekwencji zobowiązań jednostronnych i zobowiązań przyjętych w ramach postępowań z zakresu konkurencji, wiele transgranicznych transakcji płatniczych kartą jest już przeprowadzanych w Unii z uwzględnieniem maksymalnych poziomów opłat interchange mających zastosowanie w pierwszej fazie stosowania niniejszego rozporządzenia. W związku z tym przepisy dotyczące tych transakcji powinny wejść w życie w krótkim terminie, stwarzając detalistom możliwości znalezienia tańszych usług acquiringu za granicą oraz zachęcając krajowe środowiska lub systemy bankowe do obniżenia pobieranych przez nie opłat za świadczenie usługi acquiringu. (17) W przypadku transakcji krajowych konieczny jest okres przejściowy w celu zapewnienia dostawcom usług płatniczych i systemom odpowiednio długiego czasu na dostosowanie się do nowych wymogów. W związku z tym po upływie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zakończenia tworzenia wewnętrznego rynku płatności realizowanych w oparciu o kartę, zakres obowiązywania pułapów opłat interchange za transakcje kartą dla konsumentów powinien zostać rozszerzony na wszystkie płatności transgraniczne i krajowe.”	„(15) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z podejściem stopniowym. W pierwszej kolejności konieczne jest podjęcie środków w celu ułatwienia transgranicznego wydawania kart i świadczenia usługi acquiringu w odniesieniu do transakcji kartą płatniczą. Umożliwienie akceptantom wyboru agenta rozliczeniowego spoza ich państwa członkowskiego („transgraniczne świadczenie usługi acquiringu”) i ustanowienie maksymalnego poziomu transgranicznych opłat interchange w odniesieniu do transakcji podlegających transgranicznej usłudze acquiringu powinno zapewnić jasność prawa. Ponadto oraz zapewnienie, aby licencje na wydawanie instrumentów płatniczych lub świadczenie usługi acquiringu w odniesieniu do instrumentów płatniczych powinny powinny obowiązywały bez ograniczeń geograficznych w obrębie Unii. Środki te ułatwiłyby ułatwiłyby sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego płatności realizowanych przy użyciu kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych z korzyścią dla konsumentów i detalistów. (16) W konsekwencji zobowiązań jednostronnych i zobowiązań przyjętych w ramach postępowań z zakresu konkurencji, wiele transgranicznych transakcji płatniczych kartą, jak również niektóre transakcje krajowe w niektórych państwach członkowskich, jest już przeprowadzanych w Unii z uwzględnieniem maksymalnych poziomów opłat interchange mających zastosowanie w pierwszej fazie stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W związku z tym przepisy dotyczące tych transakcji powinny wejść w życie w krótkim terminie, stwarzając detalistom możliwości znalezienia tańszych usług acquiringu za granicą oraz zachęcając krajowe środowiska lub systemy bankowe do obniżenia pobieranych przez nie opłat za świadczenie usługi acquiringu. (17) W przypadku transakcji krajowych konieczny jest okres przejściowy w celu zapewnienia dostawcom usług płatniczych i systemom odpowiednio długiego czasu na dostosowanie się do nowych wymogów. W związku z tym po upływie okres przejściowy dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz wyduje się wystarczający w celu zakończenia tworzenia wewnętrznego rynku płatności realizowanych w oparciu o kartę, zakres obowiązywania pułapów opłat interchange za transakcje kartą dla konsumentów powinien zostać rozszerzony na wszystkie płatności transgraniczne i krajowe.

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Uzasadnienie

Proponowany okres 22 miesięcy pomiędzy wprowadzeniem pułapów opłat interchange od transakcji transgranicznych i opłat interchange od transakcji krajowych może spowodować pogorszenie sytuacji małych krajowych agentów rozliczeniowych, gdyż nie będą oni w stanie konkurować z zagranicznymi agentami rozliczeniowymi, którzy będą korzystać z niższych opłat interchange od transakcji transgranicznych. Preferowanym rozwiązaniem jest zatem wprowadzenie pułapu opłat interchange w jednym wspólnym terminie; EBC zachowuje jednak neutralność co do proponowanych ram czasowych.

Zmiana nr 2

Motyw 24

„(24) Konsumenci zwykle nie zdają sobie sprawy z opłat uiszczanych przez akceptantów z tytułu instrumentów płatniczych, z których korzystają. Równocześnie szereg praktyk stanowiących zachęty stosowanych przez dostawców usług płatniczych wydających karty (takich jak bony podrózne, premie, rabaty, obciążanie zwrotne, bezpłatne ubezpieczenia itp.) może kierunkować wybór konsumentów, tak aby korzystali z instrumentów płatniczych generujących wyższe opłaty na rzecz dostawców usług płatniczych wydających karty. Aby temu zapobiec, środki ograniczające wysokość opłat interchange powinny mieć zastosowanie tylko w stosunku do kart płatniczych, które stały się produktami będącymi w powszechnym użyciu, a akceptantom zwykle trudno jest ich nie przyjmować ze względu na to, że są wydawane na szeroką skalę i są powszechnie stosowane (tj. karty debetowe i kredytowe dla konsumentów). W celu zwiększenia efektywności funkcjonowania rynku w nieregulowanych obszarach sektora oraz w celu ograniczenia przenoszenia działalności z regulowanych do nieregulowanych obszarów sektora konieczne jest przyjęcie szeregu środków, takich jak rozdzielenie systemu i infrastruktury, kierunkowanie płatnika przez odbiorcę i umożliwienie selektywnej akceptacji instrumentów płatniczych przez odbiorcę.”

„(24) Konsumenci zwykle nie zdają sobie sprawy z opłat uiszczanych przez akceptantów z tytułu instrumentów płatniczych, z których korzystają. Równocześnie szereg praktyk stanowiących zachęty stosowanych przez dostawców usług płatniczych wydających karty (takich jak bony podrózne, premie, rabaty, obciążanie zwrotne, bezpłatne ubezpieczenia itp.) może kierunkować wybór konsumentów, tak aby korzystali z instrumentów płatniczych generujących wyższe opłaty na rzecz dostawców usług płatniczych wydających karty. Aby temu zapobiec, środki ograniczające wysokość opłat interchange powinny mieć zastosowanie tylko w stosunku do kart płatniczych, które stały się produktami będącymi w powszechnym użyciu, a akceptantom zwykle trudno jest ich nie przyjmować ze względu na to, że są wydawane na szeroką skalę i są powszechnie stosowane (tj. karty debetowe i kredytowe dla konsumentów). W celu zwiększenia efektywności funkcjonowania rynku w nieregulowanych obszarach sektora oraz w celu ograniczenia przenoszenia działalności z regulowanych do nieregulowanych obszarów sektora konieczne jest przyjęcie szeregu środków, takich jak rozdzielenie systemu i infrastruktury **obsługującej transakcje**, kierunkowanie płatnika przez odbiorcę i umożliwienie selektywnej akceptacji instrumentów płatniczych przez odbiorcę.”

Uzasadnienie

Sugeruje się zmianę brzmienia w celu wyjaśnienia kontekstu.

Zmiana nr 3

Motyw 29

„(29) [...]”

W celu ochrony konsumenta i jego zdolności do korzystania z kart płatniczych tak często, jak to możliwe, akceptanci powinni jednak być zobowiązani do akceptowania wszystkich kart, które podlegają tej samej regulowanej opłacie interchange. Takie ograniczenie mogłoby również prowadzić do powstania bardziej konkurencyjnego środowiska dla kart podlegających opłatom interchange, które nie są regulowane na mocy niniejszego rozporządzenia, ponieważ akceptanci mogliby uzyskać lepszą pozycję negocjacyjną w odniesieniu do warunków, na jakich akceptują takie karty.”

„(29) [...]”

W celu ochrony konsumenta i jego zdolności do korzystania z kart płatniczych tak często, jak to możliwe, akceptanci powinni jednak być zobowiązani do akceptowania wszystkich kart, które podlegają tej samej regulowanej opłacie interchange. Takie ograniczenie mogłoby również prowadzić do powstania bardziej konkurencyjnego środowiska dla kart podlegających opłatom interchange, które nie są regulowane na mocy niniejszego rozporządzenia, ponieważ akceptanci mogliby uzyskać lepszą pozycję negocjacyjną w odniesieniu do warunków, na jakich akceptują takie karty.”

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Uzasadnienie

Akceptanci powinni mieć możliwość samodzielnego podejmowania decyzji handlowych o akceptowaniu określonych kart, systemów, marek lub produktów. Wprowadzenie obowiązkowego akceptowania kart podlegających tej samej regulowanej opłacie interchange wydaje się być rozwiązaniem zbyt szerokim.

Zmiana nr 4

Artykuł 2 pkt 1

„1) »agent rozliczeniowy« oznacza dostawcę usług płatniczych bezpośrednio lub pośrednio zawierającego umowę z odbiorcą o obsługę transakcji płatniczych odbiorcy;”

„1) »agent rozliczeniowy« oznacza dostawcę usług płatniczych ~~bezpośrednio lub pośrednio~~ zawierającego umowę z odbiorcą o **akceptację i** obsługę transakcji płatniczych odbiorcy **zainicjowanych przez instrument płatniczy płatnika;**”

Uzasadnienie

Przepis ten wymaga zmiany uwzględniającej dodatkowe cechy usługi acquiringu. Proponowane brzmienie jest zgodne z proponowaną przez Eurosystem definicją „acquiringu w odniesieniu do transakcji płatniczych” w opinii w sprawie projektu PSD2.

Zmiana nr 5

Artykuł 2 pkt 2

„2) »wydawca karty« oznacza dostawcę usług płatniczych bezpośrednio lub pośrednio zawierającego umowę z płatnikiem o inicjowanie, przetwarzanie i rozrachunek transakcji płatniczych płatnika;”

„2) »wydawca karty« oznacza dostawcę usług płatniczych bezpośrednio lub pośrednio ~~zawierającego umowę z płatnikiem o~~ **dostarczającego płatnikowi instrument płatniczy umożliwiający** inicjowanie, przetwarzanie i rozrachunek transakcji płatniczych płatnika;”

Uzasadnienie

Zmienione w celu uwzględnienia dodatkowych cech wydawania. Proponowane brzmienie jest zgodne z proponowaną przez Eurosystem definicją „wydawania instrumentów płatniczych” w opinii w sprawie projektu PSD2.

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Zmiany proponowane przez EBC (1)

Zmiana nr 6

Artykuł 2 pkt 4

„4) »transakcja kartą debetową« oznacza transakcję płatniczą kartą, w tym kartami przedpłaconymi, związaną z dostępem do rachunku bieżącego lub depozytowego, który jest obciążany transakcją w terminie mniej niż 48 godzin po autoryzowaniu/zainicjowaniu transakcji.”	„4) »transakcja kartą debetową« oznacza transakcję płatniczą kartą zainicjowaną za pomocą karty debetowej, w tym kartami przedpłaconymi, związaną z dostępem do rachunku bieżącego lub depozytowego, który jest obciążany transakcją w terminie mniej niż 48 godzin po autoryzowaniu/zainicjowaniu transakcji. 4a) »karta debetowa« oznacza kartę umożliwiającą jej posiadaczom dokonywanie zakupów lub wypłatę gotówki, z bezpośrednim i niezwłocznym obciążeniem rachunków płatniczych posiadaczy, niezależnie od tego, czy rachunki te są prowadzone przez wydawcę karty.”

Uzasadnienie

Nie można zakładać, że w każdym przypadku karta debetowa zostanie obciążona w ciągu 48 godzin. Odróżnienie kart debetowych od kart kredytowych powinno zatem opierać się na niezwłocznym obciążeniu rachunku (przy kartach debetowych) albo obciążeniu w uzgodnionych wcześniej dniach (przy kartach kredytowych). Co więcej, definicja karty debetowej powinna również odbiegać od definicji karty kredytowej (zob. poniżej) w zakresie aspektu związanego z korzyściami dla odbiorcy, tak aby dostarczyć niearbitralnego uzasadnienia proponowanej różnicy pułapów opłat interchange przewidzianych dla obu rodzajów kart.

Zmiana nr 7

Artykuł 2 pkt 5

„5) »transakcja kartą kredytową« oznacza transakcję płatniczą kartą, w przypadku której rozrachunek transakcji jest przeprowadzany w terminie ponad 48 godzin po autoryzowaniu/zainicjowaniu transakcji;”	„5) »transakcja kartą kredytową« oznacza transakcję płatniczą kartą zainicjowaną za pomocą karty kredytowej, w przypadku której rozrachunek transakcji jest przeprowadzany w terminie ponad 48 godzin po autoryzowaniu/zainicjowaniu transakcji; 5a) »karta kredytowa« oznacza kartę umożliwiającą posiadaczom dokonywanie zakupów lub wypłatę gotówki do wysokości uprzednio uzgodnionego limitu kredytowego. Przyznany kredyt może być spłacony w pełni do końca określonego okresu, albo spłacony w części, przy czym niespłacona część stanowi przedłużenie kredytu, od którego z reguły pobiera się oprocentowanie. Zasady systemu i obsługa transakcji, jak również procedury akceptacji kart stosowane przez akceptanta, mogą być szersze niż w przypadku transakcji kartą debetową.”

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie zmiany nr 6.

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Zmiana nr 8

Artykuł 2 pkt 7

„7) »transakcja płatnicza realizowana w oparciu o kartę« oznacza usługę wykorzystywaną w celu realizacji transakcji płatniczej za pomocą wszelkiego rodzaju urządzenia obsługującego karty lub urządzenia telekomunikacyjnego, cyfrowego lub informatycznego lub oprogramowania, jeżeli prowadzi ona do dokonania transakcji kartą płatniczą. Transakcje płatnicze realizowane w oparciu o kartę nie obejmują transakcji realizowanych przy użyciu innych rodzajów usług płatniczych.”

„7) »transakcja płatnicza realizowana w oparciu o kartę« oznacza usługę wykorzystywaną w celu realizacji transakcji płatniczej **transakcję płatniczą inicjowaną** za pomocą wszelkiego rodzaju urządzenia obsługującego karty lub urządzenia telekomunikacyjnego, cyfrowego lub informatycznego lub oprogramowania **instrumentu płatniczego opartego na karcie, zgodnie z zasadami, praktykami, standardami lub wytycznymi implementacyjnymi systemu kart**, jeżeli prowadzi ona do dokonania transakcji kartą płatniczą. Transakcje płatnicze realizowane w oparciu o kartę nie obejmują transakcji realizowanych przy użyciu innych rodzajów usług płatniczych **która nie skutkuje poleceniem przelewu ani poleceniem zapłaty w rozumieniu art. 2 rozporządzenia (UE) nr 260/2012.**”

Uzasadnienie

Proponowana przez Komisję definicja „transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę” jest nieco szersza niż definicja „transakcji kartą płatniczą”, obejmując również transakcje dokonane bez fizycznie istniejącej karty. Mając na uwadze szybki rozwój w obszarze kart i coraz większe zróżnicowanie sposobów płatności z wykorzystaniem infrastruktury kart, EBC sugeruje połączenie obu definicji.

Zmiana nr 9

Artykuł 2 pkt 8

„8) »transgraniczna transakcja płatnicza« oznacza transakcję płatniczą kartą lub transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę, inicjowaną przez płatnika albo przez odbiorcę, w przypadku której dostawca usług płatniczych płatnika oraz dostawca usług płatniczych odbiorcy posiadają siedziby w różnych państwach członkowskich lub w przypadku której karta płatnicza została wydana przez dostawcę usług płatniczych wydającego karty posiadającego siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym znajduje się punkt sprzedaży;”

„8) »transgraniczna transakcja płatnicza **kartą**« oznacza ~~transakcję płatniczą kartą lub~~ transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę, inicjowaną przez płatnika albo przez odbiorcę, w przypadku której dostawca usług płatniczych ~~płatnika oraz dostawca usług płatniczych odbiorcy~~ **wydawca karty i agent rozliczeniowy tej transakcji** posiadają siedziby w różnych państwach członkowskich lub w przypadku której **agent rozliczeniowy karty płatniczej posiada** karta płatnicza została wydana przez dostawcę usług płatniczych wydającego karty posiadającego siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo, w którym znajduje się punkt sprzedaży;”

Uzasadnienie

Sugeruje się uproszczenie brzmienia tej definicji w sposób wskazany powyżej.

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Zmiany proponowane przez EBC (1)

Zmiana nr 10

Artykuł 2 pkt 9

„9) »opłata interchange« oznacza opłatę pobieraną z tytułu każdej transakcji bezpośrednio lub pośrednio (tj. za pośrednictwem osoby trzeciej) pomiędzy dostawcami usług płatniczych płatnika i odbiorcy zaangażowanymi w transakcję kartą płatniczą lub transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę;”

„9) »opłata interchange« oznacza opłatę pobieraną z tytułu każdej ~~od~~ transakcji **płatniczej realizowanej w oparciu o kartę** bezpośrednio lub pośrednio (tj. za pośrednictwem osoby trzeciej) pomiędzy ~~dostawcami usług płatniczych~~ **dostawcami usług płatniczych** płatnika i odbiorcy zaangażowanymi ~~w transakcję kartą płatniczą lub transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę~~ **w transakcję kartą płatniczą lub transakcję płatniczą realizowaną w oparciu o kartę wydawcą karty i agentem rozliczeniowym tej transakcji;**”

Uzasadnienie

Sugeruje się uproszczenie brzmienia tej definicji przez odwołanie się do pojęć wydawcy karty i agenta rozliczeniowego.

Zmiana nr 11

Artykuł 2 pkt 10

„10) »opłata akceptanta« oznacza opłatę uiszczaną przez odbiorcę na rzecz agenta rozliczeniowego z tytułu każdej transakcji, obejmującą opłatę interchange, opłatę dla systemu płatności, opłatę za obsługę transakcji, a także marżę agenta rozliczeniowego;”

„10) »opłata akceptanta« oznacza opłatę uiszczaną przez odbiorcę na rzecz agenta rozliczeniowego z tytułu każdej ~~transakcji~~ **usług świadczonych przez agenta rozliczeniowego w związku z transakcjami płatniczymi realizowanymi w oparciu o kartę**, obejmującą ~~opłatę interchange, opłatę dla systemu płatności, opłatę za obsługę transakcji, a także marżę agenta rozliczeniowego;~~”

Uzasadnienie

Sugeruje się, aby definicja opłaty akceptanta nie ograniczała się do wymienionych elementów.

Zmiana nr 12

Artykuł 2 pkt 13

„13) »system kart płatniczych« oznacza jednolity zbiór zasad, praktyk, standardów lub wytycznych wdrożeniowych w odniesieniu do wykonywania transakcji płatniczych w całej Unii i w państwach członkowskich, który jest odrębny od wszelkiej infrastruktury lub wszelkich systemów płatności, które umożliwiają jego stosowanie;”

„13) »system kart płatniczych« oznacza ~~jednolity~~ **zbiór zasad, praktyk, standardów lub wytycznych wdrożeniowych w odniesieniu do wykonywania transakcji płatniczych zainicjowanych za pomocą instrumentu płatniczego opartego na karcie w całej Unii i w państwach członkowskich, który jest odrębny od wszelkiej infrastruktury lub wszelkich systemów płatności, które umożliwiają jego stosowanie;**”

Uzasadnienie

Definicja zmieniona w celu włączenia elementu zainicjowania; odniesienia do Unii i państw członkowskich powinny zostać skreślone, gdyż nie są potrzebne.

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Zmiana nr 13

Artykuł 2 pkt 14

„14) »czterostronny system kart płatniczych« oznacza system kart płatniczych, w ramach którego płatności są dokonywane z rachunku płatniczego posiadacza karty na rachunek płatniczy odbiorcy za pośrednictwem systemu, dostawcy usług płatniczych wydającego karty płatnicze (po stronie posiadacza karty) oraz dostawcy usług płatniczych świadczącego usługę acquiringu (po stronie odbiorcy), a także transakcje realizowane w oparciu o kartę oparte na tej samej strukturze;”

„14) »czterostronny system kart płatniczych« oznacza system kart płatniczych, w ramach którego **usługi wydawania i acquiringu są świadczone przez inne podmioty niż podmiot prowadzący system kart płatniczych** płatności są dokonywane z rachunku płatniczego posiadacza karty na rachunek płatniczy odbiorcy za pośrednictwem systemu, dostawcy usług płatniczych wydającego karty płatnicze (po stronie posiadacza karty) oraz dostawcy usług płatniczych świadczącego usługę acquiringu (po stronie odbiorcy), a także transakcje realizowane w oparciu o kartę oparte na tej samej strukturze;”

Uzasadnienie

Sugeruje się rezygnację z rozróżniania pomiędzy trójstronnymi i czterostronnymi systemami kart płatniczych na podstawie świadczenia usług wydawania i acquiringu.

Zmiana nr 14

Artykuł 2 pkt 15

„15) »trójstronny system kart płatniczych« oznacza system kart płatniczych, w ramach którego płatności są dokonywane z rachunku płatniczego prowadzonego przez system na rzecz posiadacza karty na rachunek płatniczy prowadzony przez system na rzecz odbiorcy, a także transakcje realizowane w oparciu o kartę oparte na tej samej strukturze. W przypadku gdy trójstronny system kart płatniczych udzieli licencji innemu dostawcy usług płatniczych na wydawanie kart płatniczych lub świadczenie usługi acquiringu w odniesieniu do kart płatniczych, uznawany jest za czterostronny system kart płatniczych;”

„15) »trójstronny system kart płatniczych« oznacza system kart płatniczych, w ramach którego **zarówno wydawanie, jak i usługi acquiringu dla transakcji płatniczych pod marką systemu są świadczone przez podmiot prowadzący system kart płatniczych** płatności są dokonywane z rachunku płatniczego prowadzonego przez system na rzecz posiadacza karty na rachunek płatniczy prowadzony przez system na rzecz odbiorcy, a także transakcje realizowane w oparciu o kartę oparte na tej samej strukturze. W przypadku gdy trójstronny system kart płatniczych udzieli licencji innemu dostawcy usług płatniczych na wydawanie **swoich instrumentów płatniczych opartych na karcie kart płatniczych** lub świadczenie usługi acquiringu w odniesieniu do **swoich transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę kart płatniczych**, uznawany jest za czterostronny system kart płatniczych;”

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie zmiany nr 13.

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾**Zmiana nr 15**

Artykuł 2 pkt 16

„16) »instrument płatniczy« oznacza każde zindywidualizowane urządzenie lub uzgodniony przez użytkownika usług płatniczych i dostawcę usług płatniczych zbiór procedur, wykorzystywany przez użytkownika usług płatniczych lub w jego imieniu w celu zainicjowania zlecenia płatniczego;”

„16) »instrument płatniczy« oznacza każde zindywidualizowane urządzenie lub uzgodniony przez użytkownika usług płatniczych i dostawcę usług płatniczych zbiór procedur, wykorzystywany przez użytkownika usług płatniczych lub w jego imieniu w celu zainicjowania zlecenia płatniczego;”

Uzasadnienie

Definicja powinna zostać uzgodniona z projektem PSD2.

Zmiana nr 16

Artykuł 2 pkt 17

„17) »instrument płatniczy oparty na karcie« oznacza każdy instrument płatniczy, w tym kartę, telefon komórkowy, komputer lub inne urządzenie techniczne zawierające odpowiednią aplikację, wykorzystywany przez płatnika do zainicjowania zlecenia płatniczego, które nie jest poleceniem przelewu lub poleceniem zapłaty, które zdefiniowano w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 260/2012;”

„17) »instrument płatniczy oparty na karcie« oznacza każdy ~~instrument płatniczy, w tym kartę~~ **albo każdy inny instrument płatniczy posiadający cechy podobne do karty płatniczej**, telefon komórkowy, komputer lub inne urządzenie techniczne zawierające odpowiednią aplikację, **przyjmowany przez odbiorcę do otrzymania płatności i** wykorzystywany przez płatnika do zainicjowania zlecenia **płatności**, które **która** nie jest **skutkuje** poleceniem przelewu lub poleceniem zapłaty, które zdefiniowano w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 260/2012;”

Uzasadnienie

Definicja powinna zostać uzgodniona z zalecanym brzmieniem definicji „transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę” w zmianie nr 8.

Zmiana nr 17

Artykuł 2 pkt 18

„18) »aplikacja płatnicza« oznacza oprogramowanie komputerowe lub podobne, które jest wprowadzane do urządzenia, umożliwiające inicjowanie transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę oraz pozwalające płatnikowi na składanie zleceń płatniczych;”

„18) »aplikacja płatnicza **oparta na karcie**« oznacza oprogramowanie komputerowe lub podobne, które jest wprowadzane do urządzenia **albo używane zdalnie**, umożliwiające inicjowanie **przez płatnika** transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę **oraz** pozwalające ~~płatnikowi na składanie zleceń płatniczych;~~”

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾*Uzasadnienie*

W definicji tego pojęcia zaleca się uwzględnienie elementu zdalnego dostępu.

Zmiana nr 18

Artykuł 2 pkt 19

„19) »zlecenie płatnicze« oznacza każdą przekazaną przez płatnika swojemu dostawcy usług płatniczych dyspozycję wykonania transakcji płatniczej;”

„19) »zlecenie płatnicze« oznacza każdą przekazaną przez płatnika **albo odbiorcę** swojemu dostawcy usług płatniczych dyspozycję wykonania transakcji płatniczej;”

Uzasadnienie

Zlecenia płatnicze dla płatności kartą mogą być inicjowane także przez odbiorcę. Ponadto, zmiana dostosowuje definicję do projektu PSD2.

Zmiana nr 19

Artykuł 2 pkt 20

„20) »transakcja kartą płatniczą« oznacza transakcję płatniczą realizowaną przy użyciu karty płatniczej lub przy użyciu infrastruktury transakcji kartą płatniczą i opartą na zasadach realizowania transakcji kartą płatniczą;”

„~~20) »transakcja kartą płatniczą« oznacza transakcję płatniczą realizowaną przy użyciu karty płatniczej lub przy użyciu infrastruktury transakcji kartą płatniczą i opartą na zasadach realizowania transakcji kartą płatniczą;”~~

Uzasadnienie

Definicja jest bardzo podobna do definicji „transakcji płatniczej realizowanej w oparciu o kartę”. Korzystne będzie zatem połączenie obu definicji.

Zmiana nr 20

Artykuł 2 pkt 21

„21) »dostawca usług płatniczych« oznacza osoby fizyczne lub prawne, którym udzielono zezwolenia na świadczenie usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE. Dostawca usług płatniczych może być wydawcą kart płatniczych albo agentem rozliczeniowym, lub zarówno jednym, jak i drugim;”

„~~21) »dostawca usług płatniczych« oznacza osoby fizyczne lub prawne, którym udzielono zezwolenia na świadczenie usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE. Dostawca usług płatniczych może być wydawcą kart płatniczych albo agentem rozliczeniowym, lub zarówno jednym, jak i drugim~~ **którykolwiek z podmiotów, o których mowa w art. 1 ust. 1 projektu PSD2 ⁽²⁾ COM(2013) 547/3, oraz osoby prawne i fizyczne korzystające ze zwolnienia zgodnie z art. 27 projektu PSD2;”**

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Uzasadnienie

Do uzgodnienia z projektem PSD2.

Zmiana nr 21

Artykuł 2 pkt 23

„23) »transakcja płatnicza« oznacza działanie zainicjowane przez płatnika lub w jego imieniu bądź też przez odbiorcę, polegające na przekazaniu środków, niezależnie od rodzaju leżących u jej podstaw zobowiązań między płatnikiem a odbiorcą;”

„23) »transakcja płatnicza« oznacza działanie zainicjowane przez płatnika lub w jego imieniu bądź też przez odbiorcę, polegające na **lokowaniu**, przekazaniu **lub wycofaniu** środków, niezależnie od rodzaju leżących u jej podstaw zobowiązań między płatnikiem a odbiorcą;”

Uzasadnienie

Do uzgodnienia z projektem PSD2.

Zmiana nr 22

Artykuł 2 pkt 24

„24) »obsługa transakcji« oznacza świadczenie usług w zakresie obsługi transakcji płatniczej w postaci działań wymaganych do obsługi dyspozycji płatniczej między agentem rozliczeniowym a wydawcą karty;”

„24) »obsługa transakcji« oznacza świadczenie usług w zakresie obsługi transakcji płatniczej w postaci działań wymaganych do obsługi dyspozycji płatniczej między agentem rozliczeniowym a wydawcą karty **każde automatyczne przetwarzanie danych dokonywane dla wydawcy lub agenta rozliczeniowego w związku z transakcją płatniczą realizowaną w oparciu o kartę;”**

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu dodatkowe wyjaśnienie, na czym polegają usługi przetwarzania transakcji płatniczych świadczone przez dostawców usług płatniczych.

Zmiana nr 23

Artykuł 2 pkt 25

„25) »podmiot obsługujący« oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną świadczącą usługi w zakresie obsługi transakcji płatniczej;”

„25) »podmiot obsługujący« oznacza **każdego dostawcę usług technicznych świadczącego** każdą osobę fizyczną lub prawną świadczącą usługi w zakresie obsługi transakcji płatniczej;”

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC (1)

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu podkreślenie technicznego aspektu, w tym przetwarzania informatycznego świadczonych usług płatniczych.

Zmiana nr 24

Artykuły 3 i 4

„Artykuł 3

Oplaty interchange z tytułu transgranicznych transakcji kartą debetową dla konsumentów lub kartą kredytową dla konsumentów

1. Ze skutkiem od dnia przypadającego dwa miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostawcy usług płatniczych nie mogą oferować ani żądać opłat interchange z tytułu transgranicznych transakcji kartą debetową nakładanych na każdą transakcję ani innego rodzaju uzgodnionego wynagrodzenia o podobnym celu lub skutku w wysokości ponad 0,2 % wartości transakcji.
2. Ze skutkiem od dnia przypadającego dwa miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostawcy usług płatniczych nie mogą oferować ani żądać opłat interchange z tytułu transgranicznych transakcji kartą kredytową nakładanych na każdą transakcję ani innego rodzaju uzgodnionego wynagrodzenia o podobnym celu lub skutku w wysokości ponad 0,3 % wartości transakcji.

Artykuł 4

Oплата interchange z tytułu ~~wszystkich~~ transakcji kartą debetową dla konsumentów lub kartą kredytową dla konsumentów

1. Ze skutkiem od dnia przypadającego dwa lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostawcy usług płatniczych nie mogą oferować ani żądać opłaty interchange z tytułu wszelkiego rodzaju transakcji realizowanych w oparciu o kartą debetową, nakładanej na każdą transakcję, ani innego rodzaju uzgodnionego wynagrodzenia o podobnym celu lub skutku w wysokości ponad 0,2 % wartości transakcji.
2. Ze skutkiem od dnia przypadającego dwa lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostawcy usług płatniczych nie mogą oferować ani żądać opłaty interchange z tytułu wszelkiego rodzaju transakcji realizowanych w oparciu o kartą kredytową, nakładanej na każdą transakcję, ani innego rodzaju uzgodnionego wynagrodzenia o podobnym celu lub skutku w wysokości ponad 0,3 % wartości transakcji.”

„Artykuł 3

~~Oplaty interchange z tytułu transgranicznych transakcji kartą debetową dla konsumentów lub kartą kredytową dla konsumentów~~

- ~~1. Ze skutkiem od dnia przypadającego dwa miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostawcy usług płatniczych nie mogą oferować ani żądać opłat interchange z tytułu transgranicznych transakcji kartą debetową nakładanych na każdą transakcję ani innego rodzaju uzgodnionego wynagrodzenia o podobnym celu lub skutku w wysokości ponad 0,2 % wartości transakcji.~~
- ~~2. Ze skutkiem od dnia przypadającego dwa miesiące po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostawcy usług płatniczych nie mogą oferować ani żądać opłat interchange z tytułu transgranicznych transakcji kartą kredytową nakładanych na każdą transakcję ani innego rodzaju uzgodnionego wynagrodzenia o podobnym celu lub skutku w wysokości ponad 0,3 % wartości transakcji.~~

Artykuł 4

Oплата interchange z tytułu ~~wszystkich~~ transakcji kartą debetową dla konsumentów lub kartą kredytową dla konsumentów

1. Ze skutkiem od dnia przypadającego dwa lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostawcy usług płatniczych nie mogą oferować ani żądać opłaty interchange z tytułu wszelkiego rodzaju transakcji realizowanych w oparciu o kartą debetową, nakładanej na każdą transakcję, ani innego rodzaju uzgodnionego wynagrodzenia o podobnym celu lub skutku w wysokości ponad 0,2 % wartości transakcji.
2. Ze skutkiem od dnia przypadającego dwa lata po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia dostawcy usług płatniczych nie mogą oferować ani żądać opłaty interchange z tytułu wszelkiego rodzaju transakcji realizowanych w oparciu o kartą kredytową, nakładanej na każdą transakcję, ani innego rodzaju uzgodnionego wynagrodzenia o podobnym celu lub skutku w wysokości ponad 0,3 % wartości transakcji.”

Tekst proponowany przez Komisję Europejską

Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾

Uzasadnienie

Zob. uzasadnienie do zmiany nr 1.

Zmiana nr 25

Artykuł 7 ust. 3

oraz artykuł 7 ust. 5 i 6 (nowe) ⁽³⁾

„3. Wszelkiego rodzaju dyskryminacja terytorialna pod względem zasad dotyczących obsługi transakcji stosowanych przez systemy kart płatniczych jest zakazana.

[...]

„3. Wszelkiego rodzaju dyskryminacja terytorialna **w związku z wyborem podmiotu obsługującego transakcje** w pod względem ~~zasad~~ **zasadach** dotyczących obsługi transakcji stosowanych przez systemy kart płatniczych jest zakazana.

[...]

5. Systemy kart płatniczych powinny stosować sprawiedliwą i przejrzystą procedurę dla zagwarantowania, aby inne podmioty obsługujące transakcje nie podlegały nienależytej dyskryminacji oraz aby nie doszło do ograniczenia technicznej interoperacyjności z niezależnymi podmiotami obsługującymi transakcje.

6. Niniejszy artykuł stosuje się po upływie dwóch lat od wejścia rozporządzenia w życie.”

Uzasadnienie

Sugerowana zmiana w ust. 3 ma na celu poprawę jasności obecnego brzmienia, które w obecnej wersji może być interpretowane w sposób niepozostawiający miejsca na zarządzanie ryzykiem krajowym na różnych etapach obsługi transakcji, tj. na etapie udzielania zezwolenia. Sugerowany nowy ust. 5 ma na celu uniknięcie możliwości dyskryminowania podmiotów obsługujących transakcje przez systemy kart płatniczych przez wprowadzanie zasad handlowych w sposób nienależyty ograniczających interoperacyjność pomiędzy podmiotami obsługującymi transakcje.

Sugeruje się wreszcie dodanie nowego ust. 6. Sektor płatniczy może potrzebować dodatkowego czasu na wprowadzenie oddzielenia systemów od infrastruktury obsługującej transakcje. Sugeruje się zatem odłożenie zastosowania tego artykułu o dwa lata od wejścia w życie rozporządzenia.

Zmiana nr 26

Artykuł 8 ust. 3 i 5

„3. Systemy kart płatniczych nie nakładają wymogów dotyczących sprawozdawczości, obowiązku uiszczania opłat lub innych obowiązków o tym samym celu lub skutku na dostawców usług płatniczych wydających karty i dostawców usług płatniczych świadczących usługę acquiringu w odniesieniu do transakcji realizowanych przy użyciu wszelkich urządzeń opatrzonych oznaczeniem ich marki w stosunku do transakcji, do których ich system nie ma zastosowania.

[...]

„3. Systemy kart płatniczych nie nakładają wymogów dotyczących sprawozdawczości, obowiązku uiszczania opłat lub innych obowiązków o tym samym celu lub skutku na dostawców usług płatniczych wydających karty i dostawców usług płatniczych świadczących usługę acquiringu w odniesieniu do transakcji realizowanych przy użyciu wszelkich urządzeń opatrzonych oznaczeniem ich marki w stosunku do transakcji, do których ich system nie ma zastosowania, **za wyjątkiem wymogów dotyczących sprawozdawczości nakładanych przez organy regulacyjne, organy nadzorcze lub banki centralne.**

[...]

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Zmiany proponowane przez EBC (1)
5. W przypadku gdy urządzenie płatnicze oferuje wybór między różnymi markami instrumentów płatniczych, o wyborze marki mającej zastosowanie do danej transakcji płatniczej decyduje płatnik w punkcie sprzedaży.”	5. W przypadku gdy urządzenie płatnicze oferuje wybór między różnymi markami instrumentów płatniczych, o wyborze wybór marki mającej zastosowanie do danej transakcji płatniczej decyduje uzgadniają płatnik i odbiorca w punkcie sprzedaży.”

Uzasadnienie

Dla celów nadzorczych banki centralne nakładają na systemy kart płatniczych obowiązek przekazywania statystyki dotyczącej nadużyć z wykorzystaniem kart. Modyfikacja wymogów sprawozdawczych w celu objęcia nimi większej ilości dostawców byłaby istotnym ciężarem. Dlatego jako rozwiązanie tego problemu proponuje się nakładanie wymogów sprawozdawczych, które dostarczą danych rzeczywiście potrzebnych organom regulacyjnym, organom nadzorczym lub bankom centralnym.

Wybór określonej marki powinien być wspólnie uzgodniony przez posiadacza karty (tj. płatnika) i akceptanta (odbiorcę). Jeżeli wybór zależałby wyłącznie od płatnika, istnieje ryzyko, że wybierze on drogą markę, która, dając mu dodatkowe korzyści, będzie oznaczała dodatkowe koszty dla akceptanta, co może ostatecznie prowadzić do wyższych cen dla wszystkich jego klientów.

Zmiana nr 27

Artykuł 10 ust. 1

„1. Systemy płatności i dostawcy usług płatniczych nie stosują żadnych zasad, które mogą zobowiązać odbiorców akceptujących karty i inne instrumenty płatnicze wydawane przez jednego dostawcę usług płatniczych wydającego karty w ramach systemu instrumentów płatniczych do akceptowania również innych instrumentów płatniczych tej samej marki lub kategorii wydawanych przez innych dostawców usług płatniczych wydających karty w ramach tego samego systemu, z wyjątkiem sytuacji, w której podlegają one tej samej regulowanej opłacie interchange.”	„1. Systemy płatności i dostawcy usług płatniczych nie stosują żadnych zasad, które mogą zobowiązać odbiorców akceptujących karty i inne instrumenty płatnicze wydawane przez jednego dostawcę usług płatniczych wydającego karty w ramach systemu instrumentów kart płatniczych do akceptowania również innych marek , instrumentów płatniczych lub produktów tej samej marki lub kategorii wydawanych przez innych dostawców usług płatniczych wydających karty w ramach tego samego systemu, z wyjątkiem sytuacji, w której podlegają one tej samej regulowanej opłacie interchange. ”

Uzasadnienie

Decyzja o akceptowaniu kart, jak również o wyborze akceptowanych systemów, marek lub produktów, lub wyborze akceptowanych kart w ramach określonego systemu, powinna być decyzją handlową podejmowaną przez akceptanta. Umożliwienie systemom i dostawcom stosowania zasad zmuszających odbiorców do obowiązkowego akceptowania kart podlegających tej samej regulowanej opłacie interchange wydaje się rozwiązaniem zbyt szerokim. Dodatkowe zmiany mają na celu uproszczenie wymogów określonych w tym ustępie. Zgodnie z motywem 29 celem tego ustępu jest usunięcie aspektu przewidującego „honorowanie wszystkich produktów” w ramach zasady „honorowanie wszystkich kart”. Warunki odnoszące się do wydawców kart nie są konieczne do osiągnięcia tego celu.

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾

Zmiana nr 28

Artykuł 10 ust. 5 (nowy)

Brak tekstu	„5. Akceptanci mogą podjąć decyzję o nieakceptowaniu wszystkich kart lub innych instrumentów płatniczych, jeżeli mają one niski poziom bezpieczeństwa i jeżeli agent rozliczeniowy nie gwarantuje pełnej płatności autoryzowanych transakcji.”

Uzasadnienie

Akceptanci powinni mieć możliwość odmowy przyjmowania kart o niższym stopniu bezpieczeństwa, np. kart bez microchipa, gdyż w razie użycia takich kart nie będą mieli gwarancji płatności, co narazi ich na większe ryzyko finansowe.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

⁽²⁾ COM(2013) 547/3.

⁽³⁾ Odwołania w niniejszej opinii odzwierciedlają numerację przepisów w dokumencie COM(2013) 550/2 final.